

درگذشت یک کمونیست انقلابی

مطلع شدیم که رفیق عبدالصیر اخگر در روز دوشنبه ۱۹ ژوئن سال ۲۰۰۶ زندگی پر بار خویش را در مبارزه با بیماری سرطان از دست داد. رفیق اخگر که در یک خانواده روحانی افغانی بدنیا آمده بود مدارج تحصیلی در دانشگاه ادبیات کابل با درجه لیسانس بیپایان رسانید و شغل آموزگاری را تقبل کرد. رفیق اخگر تنها آموزگار کودکان نبود، آموزگار اجتماعی بود. وی که با دانش کمونیسم آشنا شده بود راه نجات بشریت را در ادامه راه پدر بلکه در تحقق مارکسیسم لنینیسم بر شرایط افغانستان می دید. رفیق اخگر از کادرهای جوانان مترقی (شعله جاوید) در افغانستان محسوب می شد که تمام زندگی مبارزات خویش را در دفاع از زحمتکشان و در راه آزادی کارگران و دهقانان سپری نمود. رفیق اخگر خانه خویش را در اختیار رهبران شعله جاوید قرار داده بود و تصمیمات انقلابی با قبول خطر در خانه وی صورت می پذیرفت.

رفیق اخگر در سازماندهی مبارزات دهقانان پغمان شرکت فعال داشت و یک جنبش قوی و توده ای در آنجا بوجود آورده بود. وی همچنان یکی از مبتکرین و سازماندهندگان مبارزات و اعتصابات بهار سال ۱۳۴۷ کارگران جنگلک و مبارزات و اعتصابات چندین ماهه آموزگاران و دانش آموزان پوهنتون بود. رفیق اخگر در اثر تعقیب به زندگی مخفی تن در داد و در زمان حکومت داود ممنوع الخروج بود. وی توانست پس از خروج از افغانستان به شهر هامبورگ در آلمان فدرال بیاید. وی عضو اتحادیه عمومی محصلان افغانی مقیم خارج از کشور بود و نشریه ای بنام "به پیش" بنام ناشر جوانان مترقی و شعله جاوید منتشر کرد. وی برای ادامه فعالیت انقلابی در اواسط دهه هفتاد میلادی بازگشت. وی بعد از کودتای هفت ثور مانند هزاران هزار انسان بی گناه و هزاران شعله ای دستگیر و زندانی گردید.

رفیق اخگر برضد تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی و نوکران خلقی و پرچی آنها به مبارزه مسلحانه برخاست. وی نه تنها از جانب رویونیستها مورد تهدید قرار داشت اخوانی ها نیز قصد جان وی را داشتند. وی مدتها در شرایط بسیار سخت به زندگی مخفی در پاکستان تن در داد. دو تن از پسران اخگر یکی بدست عمل مرتجعین اسلامی رسول سیاف ریوده و به شهادت می رسد و دیگری در یک برخورد مسلحانه در منطقه خیرخوانه شهر کابل به شهادت می رسد. در زمان حکومت طالبان اخگر به مبارزاتش برای آزادی افغانستان ادامه می دهد. وی در جریان این مبارزه دستگیر شده و شدت در زندان طالبان شکنجه می گردد. پس از روی کار آمدن کرزای وی از زندان بدر آمد ولیوی را بعلت افکار مترقی اشت از تدریس در مدارس محروم کردند.

رفیق اخگر در آخرین مبارزه میان مرگ و زندگی نتوانست بر نیروی طبیعت غلبه کند و در نتیجه توسعه بیماری سرطان جان داد. ولی نام وی در میان کمونیستها با سربلندی بر زبان جاری می شود.

ما درگذشت این رفیق انقلابی را به خلق افغانستان، نیروهای انقلابی و دموکرات و بویژه کمونیستها تسلیت می گوئیم و امیدواریم با الهام از سرسختی رفیق اخگر در مبارزه طبقاتی راه وی را ادامه دهند.

*****

بر گرفته از توفان شماره ۸۱ آذر ماه ۱۳۸۵ ارگان مرکزی حزب کارایران

toufan@toufan.org www.toufan.org